

BASINA VE KAMUOYUNA

Yoksulluğa, Sefaletle Teslim Olmayacağız! Emeğimizin Karşılığını, Hakkımızı İstiyoruz!

Kamu emekçileri ve emekliler olarak bugün ülke genelinde alanlardayız.

Alanlardayız. Çünkü bu ülkede emeği ile geçim mücadelesi verenler olarak tarihimizin en karanlık, en zorlu süreçlerinden birisini yaşıyoruz.

Alanlardayız. Çünkü bu ülkede yıllardır kamu emekçisi, işçisi, emeklisi, asgari ücretlisi ile milyonlar olarak her geçen gün daha fazla yoksullaştırılıyor.

Evet, yanlış duymadınız. Dilimiz sürçmedi. Bizler kendi kendimize yoksullaşmıyoruz.

Yıllardır bizzat iktidarlar eliyle planlı, programlı, bilinçli, kasıtlı bir şekilde yoksullaştırıyoruz.

Üstelik iktidar da artık bunu saklama gereği duymuyor. Hatırlayalım.. Döviz kuru, enflasyon rekor üstüne rekor kırmaya başlarken dönemin Maliye Bakanı çıkıp aynen şöyle demişti. *"Bu sistemden dar gelirliler hariç üretici firmalar, ihracatçılar kâr ediyorlar. Çarklar dönüyor"*.

Bu sözler mevcut sistemde kimlerin baş tacı edildiğini, kimlerin ise yok sayıldığının açık bir itirafı olarak tarihe geçmiştir.

Evet, çarklar yıllardır dönüyor. Ama o çarklar halkı, emekçileri, yoksullaştırmak, işsiz bırakmak, bir avuç zengini daha zengin etmek için dönüyor.

Çarklar düşük gösterilen TÜİK enflasyonu ile halkın, emekçilerin cebinden alıp bir avuç patrona, yandaşa aktarmak için dönüyor.

Dolayısıyla tekrar altını çiziyoruz. Yıllardır bu ülkeyi yönetenlerin kısa vadede de orta vadede de uzun vadede de tek bir programı vardır. O da emeği ile geçinenlere ve halka dayatılan Köleliğe ve Yoksulluğa Uyum Programıdır.

Attıkları her adımda işte bu Köleliğe ve Yoksulluğa Uyum Programını hayata geçirenler iki tablolu bir ülke yaratmıştır. Geldiğimiz noktada Türkiye’de iki tablo ile karşı karşıyayız.

Birinci tablo faizden, ranttan, emek sömürsünden beslenen bir avuç asalağın ve arkasındaki iktidarın tablosudur.

Bu tabloda bir avuç asalak iktidar eliyle besleniyor. Bir taraftan emek sömürü diğer taraftan vergi afları, muafiyetleri, teşvikler, ihaleler, dövize endeksli hazine garantileri ile semirdikçe semiriyor. Servetine servet katıyor.

İkinci tablo ise onlar zenginleşirken her geçen gün daha fazla yoksullaştırılan, güvencesiz hale getirilen milyonların tablosudur.

İşçisi, işsizi, kamu emekçisi, asgari ücretlisi, emeklisi, dar gelirlisi ile toplumun ezici çoğunluğunu oluşturanlar milyonların, emeğin ve halkın tablosudur.

Alın teri ile emeği ile yaşam mücadelesi verenler, yoksullaştırılan milyonlar olarak hepimizi kapsayan bu tablo her geçen gün daha fazla kararmaktadır.

- Bugün Türkiye’de her dört kişiden biri işsizken, çalışan her iki kişiden birisi ise açlık sınırının altında kalan asgari ücretle ayakta kalmaya çalışıyor.
- Dört kişilik bir ailenin tüm fertleri asgari ücretle çalışsa dahi hane geliri yoksulluk sınırının altında kalıyor.
- Yoksulluk tüm toplumu sarmış durumda. Her iki kişiden birinin geliri açlık sınırının altında kalıyor.
- Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığınca açıklanan Mayıs 2024 verilerine göre bu ülkede 17 milyon 114 bin 912 yurtsız yaşamını sosyal yardımlarla sürdürmeye çalışıyor.

- 9 milyon 444 bin 458 kişinin aylık geliri brüt asgari ücretin üçte birinin altında kaldığı için GSS primleri bütçeden karşılanıyor.
- Milyonlarca kamu emekçisine yoksulluk sınırının yarısını bulmayan bir maaş reva görülüyor.
- Kamu emekçilerinin eline geçen maaşın yarısını ilave seyyanen ödenek başta olmak üzere emekliliğe yansıtılmayan kalemler oluşturuyor. Milyonlarca kamu emekçisi çalışırken aldığı maaş emekliliğinde en az yarı yarıya düşeceği için emekli olamıyor.
- Her 3 emekliden birisi ise açlık sınırının yarısını bulmayan bir aylıkla, sadece 10 bin TL ile yaşam mücadelesi veriyor.
- Avrupa ülkelerinin en düşük emekli maaşı ortalaması 1294 Euro ile Türkiye'nin 5 katını aşıyor. Türkiye'nin emeklileri barınma, gıda, sağlık gibi temel ihtiyaçlarını bile karşılamazken Avrupa'nın emeklileri ise aldıkları maaşlarla dünya turuna çıkıyor.
- Buna rağmen altı aylık TÜİK enflasyon oranı %24,73 olarak açıklandığı için bugün kök aylığı 8 bin TL'nin altında olan 2 milyon emekli, yani her beş emekliden birinin maaşına bir kuruş dahi artış yapılmadı.

Tüm bunlara rağmen takla attırılan TÜİK enflasyon rakamlarını daha da aşağı çekmek için yıllardır başvurulan hilelere her gün bir yenisini ekliyorlar.

- Bugün ev kiralarının ülkenin en ücra kasabasında dahi 10 bin TL'yi, metropol illerde ise ortalama 20 bin TL'yi aştığını bilmeyen kalmadı. Ama TÜİK'in enflasyon sepetinde ev kirası sadece 5 bin 845 TL
- Bugün bir uzman doktorun muayenehanesinde muayene ücreti ortalama 3 bin 500 TL civarında. Ama TÜİK'e göre uzman doktor muayene ücreti sadece 33 lira 69 kuruş.
- 3 üniversite öğrencisinin paylaştığı devlet yurdu ücreti kişi başı 1.250 TL iken TÜİK'e göre sadece 457 TL. Üstelik geçen hafta devlet yurdu ücretlerine 3 kattan fazla zam yapıldı. 1.250 TL olan yurt ücreti tam 5.000 TL'ye çıkarıldı.
- Yarım ekmek et dönerin fiyatı bugün 250 TL'den, tavuk dönerin fiyatı 150 TL'den başlıyor. Ama TÜİK'te hangi etten olduğunu bilmediğimiz ekmek arası dönerin fiyatı, sadece 77 lira 22 kuruş, yerseniz!
- Bugün yenilebilecek bir beyaz peynirin kilogram fiyatı 250 TL'den, zeytinin kilosu 200 TL'den, dana etinin kilosu 600 TL'den başlıyor. Ama TÜİK'te beyaz peynirin kilosu sadece 149 lira 69 kuruş, zeytinin kilosu 134 TL 96 kuruş, dana etinin kilosu 433 lira 32 kuruş.
- Yine bugün en ucuz zeytin yağının litresi piyasada 200 TL'den başlıyor. Ama TÜİK'te zeytinyağı sadece 113 TL 37 kuruş.

Kısacası TÜİK'te büyük indirim var, fiyatlar piyasadakinin hemen hemen yarısı. Hatta yurt ücreti, uzman doktor muayene ücreti TÜİK rakamlarına göre neredeyse bedava.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi iktidar kendi yarattığı ekonomik krizin yükünü yine bizlere yıkan yeni “paketler” açmaya devam ediyor.

Istakoz yedikleri masalardan, meclis bahçesinde düzenledikleri kebab partilerinden fotoğraf paylaşanlar yoksullaştırdıkları milyonlara “kemer sıkın” diyorlar.

Her zaman olduğu gibi karlarını dörde, beşe katlayanlara “siz de biraz tasarruf edin, demek akıllarının ucundan bile geçmiyor. Muafiyet ve istisnalarla çalıştırdığı asgari ücretli kadar bile vergi vermeyen firmaların, şirketlerin, faizden, ranttan, dövize endeksli hazine garantilerinden beslenen asalak takımının sırtını sıvazlarken tüm yükü bize yıkmaya devam ediyorlar.

Bunun için “tasarruf” adı altında önce okul öncesi öğrencilerin bir öğün ücretsiz yemeğini, ardından 250 bin KİT çalışanının giyecek yardımını gasp ettiler. Bugün ise kamu emekçilerinin servis hakkına, kamu lojman ve sosyal tesislerine göz koyuyorlar.

Milyonlarca dar gelirli yurttaşın ihtiyaç duyduğu, mevcutta zaten yetersiz olan kamu hizmetlerine, kamu yatırımlarına bütçeden ayrılan payı 3 yıl boyunca daha da azaltmaya “tasarruf” diyorlar.

“Maliyeti yüksek” diyerek kamu kreşlerini bile kapatmaya, kamunun elindeki iş makinelerini satmaya “tasarruf” diyorlar.

Bunca yoksulluğa, sefaletle rağmen gözümüzün içine baka baka “iktidarımızda işçiyi, memuru, asgari ücretliyi enflasyona ezdirmedik” nutukları atmaya devam ediyorlar.

Oysa bizler bu ülkenin kamu emekçileri, emeklileri olarak artık yoksullukta, sefalette eşitlenmek değil, hak ettiğimiz refahta birleşmek istiyoruz.

Bizler artık içi boş müjdelere, bugün kaşıkla verileni yarın kepçe ile alan hileler, sadaka, ulufe değil, emeğimizin karşılığını, hakkımızı istiyoruz. Bunun için:

- Öncelikle bugün tüm kamu emekçilerine 14.493 TL olarak verilen ilave seyyanen ödeneğin emekliliğimize yansıtılmasını için mevcut taban aylık katsayısına dâhil edilmesini istiyoruz. Söz konusu ilave ek ödeneğin tüm emeklilerin kök aylıklarına yansıtılmasını, emekli aylıklarından sağlık payı kesilmesine son verilmesini istiyoruz.
- Emekli aylıklarında yaşanan buharlaşmanın önüne geçilmesi, özellikle 2008 sonrası işe başlayanların yaşadığı, yaşayacağı kayıpların önüne geçilmesi için emekli maaş bağlanma hesaplamasında 2008 öncesine dönülmesini istiyoruz.
- Maaş artışlarımızda tüm toplumun sahte olduğunu yaşayarak öğrendiği TÜİK rakamlarının değil, yoksulluk sınırının temel alınmasını istiyoruz.
- Bunun için mevcutta iktidarın “*en düşük maaş*” olarak ifade ettiği eş çalışmayan, 2 çocuklu en düşük kamu emekçisi maaşının eş ve çocuk yardımı ve fahiş oranda zamlanan kiralar karşısında bugün artık elzem hale gelen kira yardımı ile dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı üzerine çıkarılmasını istiyoruz.
- Vergide adaletin sağlanmasını, az kazananlardan az çok kazananlardan çok vergi alınmasını istiyoruz. Bunun için:
 - Tükettiğimiz her şeyden alınan dolaylı vergilerin düşürülmesini,
 - Gelir vergisi birinci dilim oranının %15 ten %10’a düşürülerek, yoksulluk sınırına kadar olan maaşların-ücretlerin birinci vergi diliminde sabitlenmesini
 - Kar, faiz ve servet gelirlerine tanınan ayrıcalıkların kaldırılmasını, belli bir servet düzeyinin üzerindeki zenginlerden servet vergisi alınmasını istiyoruz.
 - İktidarın tek taraflı olarak çıkardığı yasalar değil, konfederasyonların, sendikaların kamu emekçilerinin söz ve karar sahibi olacağı demokratik bir çalışma yaşamı istiyoruz.
 - Yandaş konfederasyonlarla yapılan ve yoksulluğumuzu derinleştiren “toplu satış sözleşmeleri” değil, emeklilerin de sendikaları aracılığı ile temsil edildiği grevli gerçek bir toplu sözleşme istiyoruz.
 - Seçim öncesi verilen 3600 ek gösterge ve mülakatın kaldırılması sözlerinin tutulmasını; istiyoruz.

Tüm kamu emekçilerini, emeklileri yıllardır hepimize kaybettiren bu yoksulluk ve sefalet düzenine karşı insanca yaşayacak ücret, güvenceli iş, güvenli gelecek mücadelesinde omuz omuza vermeye çağırıyoruz.

GELİN; İnsanca Yaşamaya Yetecek Bir Ücret, Adil Bir Vergi Sistemi, Halk İçin-Emek İçin Bütçe, Güvenceli İş, Güvenli Gelecek İçin omuz omuza verelim.

**KESK Van Şubeler Platformu
Adına
Haber Sen 7 Nolu Şube Başkanı
Hamit AKER**